

Skal man hjælpe hele vort Landbrug gennem Vanskelighederne, skal man ganske vist ikke, som man frygtede, flytte en begaaet Uretfærdighed et andet Sted hen. Jeg tror heller ikke, det er sket ved det Lovforslag, som her foreligger. Jeg tror, at denne Udskrivning af Korn giver en Driftsmulighed for alle Kategorier af dansk Landbrug, som de baade økonomisk og driftsmæssig er i Stand til at arbejde under i det Høstaar, som Loven gælder for.

I Lovforslaget er det stillet i Udsigt, at Indenrigsministeren kan bemyndiges til at lade foretage en Tegning til Kartoffel dyrkning til Statens Beholdninger, og denne Tegningsret er forbeholdt det mindre Landbrug. Erfaringen har vist i de Aar, der er gaaet, at den Ordning, vi har haft med Hensyn til Landets Forsyning med Kartoffler o. s. v., har haft sine store Mangler, og jeg tror, man bedst kunde afhjælpe dette ved at gaa videre ad den af Kommunerne paabegyndte Vej, altsaa ved, at Staten som saadan sikrer sig Dyrkning af Varer, som er ønskelige for hele Landets Forsyning. Jeg tror ogsaa, det er rigtigt, at man prøver paa at sætte det Skel, som jeg godt ved altid har sin Vanskelighed, men der er dertil at bemærke, at selv om en Mand ikke skulde kunne komme til at aflevere Kartoffler til Salg til Staten, fordi denne har gjort Akkord om Dyrkning af saa store Mængder, som den har behov, har han dog altid den Udvej at kunne anvende sine Kartoffler i sin egen Bedrift paa en fordelagtig Maade, idet Priserne paa de Varer, som kan fremstilles ved Fodring med Kartoffler, sikrer en udmærket Fortjeneste. Derfor behøver man ikke at være saa bange for det Skel, der her er sat ved 20,000 Kr.'s Jordværdi.

Jeg skal ogsaa gøre en Bemærkning om Ligningens eller Udskrivningens Størrelse med Henblik paa den Bemærkning, det ærede Medlem fra Bjerre kom med, at han vilde henstille, at Ligningen blev nedsat, thi hvis vi skulde undvære Korn andetsteds, kunde man købe, som man har gjort i Aar, og saa kunde man senere tage Bestemmelse. Jeg tror ikke, at dette er rigtigt. Det vil være bedst, om man saa vidt muligt var forberedt i dette Foraar paa at kunne disponere over Kornbeholdninger til dette Formaal. Jeg ved ikke, hvor meget man kan naa ved at prøve paa at købe nu, det ved det ærede Medlem fra Bjerre heller ikke. Jeg tror, man kan lide Skuffelser derved, og at det i hvert Fald er rigtigt, at man følger den Linie saavel for Kornets Vedkommende som for Smørrets og Suk-

kerets og alle andre Produkters Vedkommende, at Staten som saadan lægger sin Plan og disponerer over det Kvantum, der kan blive af disse Varer, og saa i Tide søger at faa noget til Eksport. Skulde det da vise sig, at Høsten blev saa lille, at Kornbeholdningerne indgik efter Ligningen med en saadan Knapthed, at der intet blev af det paalignede til Eksport, var det alligevel en Lykke for Befolkningen, at man under saadanne Forhold havde strammet Ligningen saa stærkt, og blev Høsten god, og gik Ligningen ind i fuldt Omfang, var hele det danske Landbrug paa alle Maader vel tjent dermed baade af Hensyn til Prisen og af Hensyn til hele vor Stilling. Det er nemlig ikke mindst i Landbrugets Interesse, at vi ved Kornloven bliver i Stand til at have Varer at raade over i Varebytteøjemed, thi det er stærkt interesseret i, at man kan holde Varebytningen gaaende navnlig mellem de skandinaviske Lande. Det vilde derfor være overordentlig uklogt at gennemføre en Kornlov med en Ligning saa knap, at man kun støttede sig til at kunne imødekomme disse Formaal ved et eventuelt senere Køb, der vil blive overordentlig vanskeligt.

Maa jeg angaaende Kornudskrivningen ogsaa nævne, at jeg synes ikke, det er det rigtige Udtryk, som det ærede Medlem fra Bjerre benyttede, at der lægges en Bøde paa 5 Kr. paa den Landmand, som ikke er i Stand til at opfylde, hvad der er paalignet ham, og ikke har besaaet 45 pCt. af sin Agerjord med Korn. Jeg er heller ikke enig med det ærede Medlem med Hensyn til den Uoverensstemmelse, han søger at finde mellem Ernæringsraadets Meddelelser og Lovens Bestemmelser i saa Henseende. Denne Uoverensstemmelse er noget søgt, forekommer det mig. Det er nemlig rigtigt, at man kan gaa til en anden Anvendelse af sin Jord, hvis man af driftsmæssige eller andre Grunde ønsker dette, og derfor er der her ikke Tale om en Bøde, men kun om en Maade, hvorpaa man er i Stand til at frigøre sig for sin Levering af Korn, hvis man ønsker at have en anden Drift paa sin Ejendom end Korn drift, f. Eks. dyrke den med Havesager eller med andre Ting, som man mener kan give et større Udbytte end Dyrkningen af Korn. Man kan derfor ikke rettelig betegne dette som en Bøde. Men selv om man tog Ernæringsraadets Henvendelse til Efterretning i det Omfang, hvori man kunde dyrke Planter, der baade økonomisk og ernæringsmæssigt gav større Udbytte end Korn, er dette paa ingen Maade i Uoverensstemmelse med, at man indfører i Loven en Bestemmelse om, at naar